

Univerzita Palackého v Olomouci

Fakulta tělesné kultury

KOMPARACE VÝSLEDKŮ V TESTECH
INDIVIDUÁLNÍCH DOVEDNOSTÍ VE FOTBALU A
V HERNÍ ÚSPĚŠNOSTI V RÁMCI SPECIÁLNÍCH
OLYMPIÁD

Bakalářská práce

Autor: Jan Parák, aplikovaná tělesná výchova

Vedoucí práce: doc. PhDr. Hana Válková CSc.

Olomouc 2014

Bibliografická identifikace

Jméno a příjmení autora: Jan Parák

Název závěrečné písemné práce: Komparace výsledků v testech individuálních dovedností ve fotbalu a v herní úspěšnosti v rámci Speciálních olympiád

Pracoviště: Katedra aplikované tělesné výchovy

Vedoucí: prof. PhDr. Hana Válková CSc.

Rok obhajoby: 2014

Abstrakt: Bakalářská práce se zabývá individuálním a týmovým výkonem mentálně postižených sportovců. Cílem je zjistit vztah mezi skutečným výkonem podaným mentálně postiženým sportovcem v utkání ve sjednoceném fotbalu o pěti hráčích a jeho individuálními dovednostmi předepsanými v rámci Speciálních olympiád.

Metodika: Měření se zúčastnilo 22 sportovců (mužů), účastníků se mezinárodního turnaje ve sjednoceném fotbale. Všichni tito sportovci podstoupili testy individuálních dovedností a poté z nich bylo náhodně vybráno 11 pro pozorování ve hře. V druhé části byla pozorována aktivita hráčů v průběhu jejich výkonu.

Výsledky: Všichni hráči byli při „divisioningu“ (rozdělování týmů do finálových skupin) rozděleni do dvou výkonnostních skupin (červená a modrá), bodově ohodnoceni za výkony v individuálních dovednostních testech (IST) a za aktivitu při hře (IXA) index aktivity. Ukázalo se, že hráči z modré skupiny dosahovali převážně vyšších bodů jak v individuálních testech, tak i vyššího indexu aktivity při hře. Naopak většina hráčů červené skupiny dosahovala nižšího bodového hodnocení. Celkové výsledky této studie by měly do budoucna usnadnit a hlavně upřesnit rozdělení týmů do finálových skupin tak, aby vše proběhlo v duchu „fair play“.

Klíčová slova: Mentální postižení, sjednocený fotbal, Speciální olympiáda, individuální dovednostní testy, pravidlo maximálního úsilí

Souhlasím s půjčováním závěrečné písemné práce v rámci knihovních služeb.

Bibliographical identification

Author's first name and surname: Jan Parák

Title of the thesis: Comparison of results in the test individual skills and game of football success in the program Special Olympics

Department: Department of Applied Physical Education

Supervisor: doc. PhDr. Hana Válková CSc.

The year of presentation: 2014

Abstract: This bachelor thesis deals with individual and team performance of mentally handicapped athletes. The aim is to determine the relationship between an actual performance given by a mentally disabled athlete in the game of Unified football with five players and the individual skills ordered by the Special Olympics.

Methods: Measurements were attended by 22 athletes (men), participating in an international tournament of unified football. Tests of individual skills underwent all 22 athletes then 11 of them were randomly selected for an observation during the game. In the second part was observed activity of players during their performance.

Results: All players were in the course of „divisioning " (distribution teams in the final group) divided into two performing groups (red and blue) and marked for performance in Individual Skill Tests (IST) and activity in the game (IXA) Index of Activity. It turned out, that players from the blue group achieved mostly higher points in both individual tests and a higher index of activity in the game. On the other hand, most players from the red group achieved lower score. The overall results of this study should facilitate and mostly clarify division of teams into the final groups, so that everything would be in a spirit of „fair play " .

Keywords: Mental handicap, unified football, Special Olympics, individual skill tests (IST), maximum effort rule

I agree with the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlašuji, že jsem závěrečnou písemnou práci zpracoval samostatně s odbornou pomocí doc. PhDr. Hany Válkové CSc., uvedl všechny použité literární a odborné zdroje a řídil se zásadami vědecké etiky.

V Olomouci dne 5.5. 2013

.....

Děkuji vedoucí mé bakalářské práce prof. PhDr. Haně Válkové CSc., za odborné vedení, rady a pomoc při zpracování této práce. Poděkování také patří studentům z programu Erasmus-Mundus APA, kteří mi pomohli s výzkumem. V neposlední řadě pak samotným hráčům SO a jejich trenérům.

1 ÚVOD	8
2.1 Mentální postižení.....	9
2.1.2 <i>Etiologie</i>	11
2.1.3 <i>Klasifikace</i>	12
2.2 Speciální olympiády.....	17
2.2.1 <i>Mezinárodní kontext</i>	17
2.2.2 <i>České hnutí Speciálních olympiád</i>	18
2.3 Fotbal	19
2.3.1 <i>Historie fotbalu</i>	19
2.3.2 <i>Sjednocený fotbal</i>	20
2.4 Pravidlo maximálního úsilí	22
2.4.1 <i>Motivace, úsilí</i>	22
2.4.2 <i>Motivace, úsilí u osob s MP</i>	23
2.5 Testy individuálních dovedností	24
3 CÍLE PRÁCE	25
3.1 Hlavní cíl práce	25
3.2 Výzkumné otázky	25
3.3 Úkoly práce	26
4 METODIKA	26
4.1 Soubor participantů.....	26
4.2 Metody sběru dat.....	27
4.3 Statistické zpracování dat	28
4.4 Organizace měření šetření.....	29
5 VÝSLEDKY	31
5.1 Výsledky individuálních dovednostních testů (IST) a indexu aktivity (IXA).....	31
5.1.1 <i>Hodnoty individuálních dovednostních testů IST</i>	31
5.1.2 <i>Hodnoty aktivity ve hře IXA</i>	33
5.1.3 <i>Srovnání výsledků IST a IXA</i>	35

6 DISKUSE	37
7 ZÁVĚRY	39
8 SOUHRN	41
9 SUMMARY	42
10 REFERENČNÍ SEZNAM	43
11 PŘÍLOHY	46

1 ÚVOD

V rámci studia aplikované tělesné výchovy jsem se rozhodl zpracovat bakalářskou práci, pojatou jako pilotní studii, zaměřenou na problematiku sjednocené kopané sportovců s mentálním postižením v rámci hnutí Speciálních olympiád.

Hlavní myšlenkou této práce je zjistit, zda se výsledky individuálních dovednostních testů (z angličtiny Individual Skill Tests, dále jen IST) dají dále použít pro rozřazování do finálových skupin, tzv. „divisioningu“. Poté také, jestli jsou hráči schopni tyto individuální výkony potvrdit ve hře, kde je jejich výkonnost pozorována v podobě indexu aktivity (z angličtiny Index of Activity, dále jen IXA). Protože je známo, že týmový výkon není roven součtu individuálních výkonů. Záměrem je jak tento fakt platí u sjednocené kopané (z angličtiny unified football) o pěti hráčích ve Speciálních olympiádách mentálně postižených. Je tam nějaká paralela?

Další otázkou je pak zda se dá uvažovat o maximálním úsilí těchto hráčů, které je úzce spjato s jejich celkovou motivací.

Všechny sportovce s mentálním postižením pak sdružuje a stanovuje pravidla soupeření Mezinárodní organizace Speciálních olympiád (z angličtiny Special Olympics International, dále jen SOI), na našem území je to pak České hnutí Speciálních olympiád (ČHSO).

2 PŘEHLED POZNATKŮ

2.1 Mentální postižení

2.1.1 Základní charakteristika

Mentální postižení nebo také intelektové postižení. Jelikož vývoj terminologie je nezastavitelný, neustále se tyto názvy mění v rámci měnících se všeobecných morálních hodnot, avšak stále se budeme bavit o stejném postižení. Světová zdravotnická organizace (WHO) používá v 10. revizi Mezinárodní klasifikace nemocí (MKN-10; ICD-10), kterou vydala v roce 1992, termín mentální retardace. Ve starších publikacích zabývajících se osobami, jež by podle terminologie MKN-10 byly charakterizovány jako osoby s mentální retardací, se k pojmenování tohoto postižení používaly různé výrazy (např. duševní opoždění, slabomyslnost, oligofrenie, idiocie, imbecilita, debilita, mentální subnormalita, mentální defekt, mentální zaostalost, vadný rozumový vývoj, rozumová vada, vývojová zaostalost, nověji pak mentální postižení aj.), analogicky ke stále probíhajícím společenským změnám a vývoji vědeckých oborů. (Tilinger, 2012). V dnešní době už se snaží společnost ustupovat i od terminologie mentální postižení a nahrazovat ji termínem intelektové postižení. Světová odborná veřejnost postupně přechází k termínu intelektové postižení (intellectual disability), což se pojí i s přejmenováním americké asociace pro mentální retardaci („American Association on Mental Retardation“ – AAMR) na „American Association on Intellectual and Developmental Disabilities“ (AAIDD) v lednu 2007 (Tilinger, 2012).

Mentální postižení je nesmírně složitý jev vzhledem k celé řadě faktorů a kritérii, kterými může být determinován - posouzením inteligenčního kvocientu (IQ), biologickými faktory, psychologickými funkcemi a sociálními hledisky. Už z tohoto pohledu vyplývá jednoznačně interdisciplinární charakter problematiky týkající se mentálního postižení, které vyjadřuje určitý stupeň zaostávání duševního vývoje, vzhledem k příčině, stupni mentálního postižení, jeho druhu a klinické formě (Janků, 2010).

Pojem mentální postižení lze formulovat několika různými způsoby a definicemi. Přesto všechny tyto definice budou mít jedno společné, a to, že člověk s mentálním postižením má v obecném měřítku určitou vývojovou duševní poruchu, projevující se strádáním zejména v oblasti kognitivních, řečových a sociálních schopností. Mentální postižení lze definovat jako vývojovou duševní poruchu se sníženou inteligencí, demonstrující se především snížením kognitivních, řečových, pohybových a sociálních schopností. Ať už v prenatálním, perinatálním nebo postnatálním období vzniku této duševní poruchy (Valenta, 2009).

Podobně řečeno je mentální postižení závažné postižení vývoje rozumových schopností prenatální, perinatální nebo časně postnatální etiologie, které vede i k významnému omezení v adaptivním fungování postiženého dítěte či dospělého v jeho sociálním prostředí (Krejčířová, 2006, In: Říčan, 2006). V poněkud širším měřítku na pojem mentální postižení nahlíží Vančová, která tvrdí, že mentální retardace je termín, který má interdisciplinární charakter. Ve významu a obsahu tohoto termínu se překrývají medicínské, psychologické, pedagogické, sociální i právní aspekty. Mentální postižení se dotýká biologické, psychologické i sociální sféry lidského bytí. V přístupech k vymezení tohoto multidimenzionálního fenoménu a k vymezení jeho obsahu je reflektována i aktuální epistemologická, axiologická, deontologická rovina společenské existence (Vančová, 2005).

Podle poslední definice pojmu mentální retardace z roku 2002, Americká asociace pro mentální retardaci (AAMR), chápající mentální postižení na tzv. podpůrném modelu a na ekonomických východiscích: „Mentální retardace je snížená schopnost charakterizovaná výrazným omezením v intelektových funkcích, a také v adaptačním chování, což se projevuje v pojmových, sociálních a praktických adaptačních dovednostech“ (Janků, 2010). Akcentuje i hodnocení kvalitativní, tj. zvládnutí dovedností v devíti formulovaných oblastech adaptivního chování (Roswal, 2007). Těmito oblastmi jsou: 1. sebe-obsluha; 2. domácí práce; 3. zdraví a bezpečnost; 4. sebe-kontrola; 5. dovednosti volného času; 6. komunikace; 7. účast na občanském životě; 8. akademický život; 9. rozhodovací procesy (Válková, 2012).

2.1.2 Etiologie

Jak už je nám známo, tak mentální postižení není nemoc, ale je to stav jedince, který je ve většině případu nezvratný a vytváří komplex odlišné struktury člověka. Etiologické faktory dělíme podle základních speciálně pedagogických souvislostí na endogenní (vnitřní) a exogenní (vnější). Zde je ale nutné zmínit, že vznik mentálního postižení podmiňuje vzájemné ovlivňování více faktorů tzv. multifaktorialita postižení (Janků, 2010).

Podrobnější dělení faktorů podílejících se na vzniku mentálního postižení uvádí (Langer, 1996), který je rozděluje na vrozené- získané, endogenní- exogenní a dědičné- získané.

Zde vrozené dále dělí na příčiny před porodem (prenatální - dědičné, chromozomální, v době gravidity) a příčiny kolem porodu (perinatální a časné postnatální)- např. mozková obrna. Získané dělí na sociální (rodinná výchova, školní výchova, mimorodinná a mimoškolní výchova) a biologické během života (např. encefalitida).

Mezi endogenní řadí dědičné, při koncepci (drogy, radiace), v průběhu gravidity, kolem porodu, později v životě (např. encefalitida). K exogenním patří rodinná výchova, škola, mimorodinná a mimoškolní výchova.

Získané dále rozděluje na příčiny při koncepci, v průběhu gravidity, kolem porodu a později v životě (sem náleží mozkové příhody a výchova- škola, rodina, společnost).

Spektrum příčin vzniku mentálního postižení je velmi široké, je proto obtížné i hledání konkrétních možností účinné prevence. Základní požadavky prevence mentálního postižení prosazuje zejména Mezinárodní liga společností pro mentálně postižené (ILSHM), která formulovala desatero zásad, jejichž dodržováním lze možnost vzniku mentálního postižení omezit (Švarcová, 2003).

Výzkum příčin mentálního postižení zdaleka není ukončen a s mírnou nadsázkou můžeme říci, že se nachází spíše v počátku než v závěrečných fázích svého vývoje. Jeden z nejznámějších autorů prací o mentálním postižení K. Mutulay uvádí, že dosud všechny známé i předpokládané příčiny mentální postižení vyvolávají necelou čtvrtinu této poruchy. Až 80 % případů mentálního postižení, převážně

v pásmu lehkého poškození, má neznámý, respektive neurčený původ (Mutulay, 1986, In: Švarcová, 2003).

2.1.3 Klasifikace

Odborná populace dospěla k názoru, že mentálním postižením rozumíme množství stavů, které se liší faktoriálně, etiologicky, symptomaticky i pragmaticky. Prvotní klasifikace této vady vycházely z dostupných výzkumů, zejména lékařského rázu. Toto první dělení třídí mentální postižení podle prvních známek symptomů na primární a sekundární mentální postižení.

Za primární mentální postižení můžeme považovat určité poškození CNS, které je způsobeno abnormálním vývojem nervové soustavy, odlišnou strukturou nebo dalšími etiologickými faktory. Jedná se tedy o postižení vrozené nebo získané časně, následkem organového poškození mozku. Vlivem různých příčin a jejich kombinací a komplexností vzniká mentální postižení, které je známé pod pojmem oligofrenie-slabomyslnost. Příznaky oligofrenie vystupují nejzřetelněji v oblasti rozumové jako omezení, přerušování nebo zastavení vývoje. Jsou postiženy i jiné psychické funkce: navozování podmíněných reflexů a spojů je prodlouženo úměrně stupni mentální poruchy. Zatímco zdravému dítěti stačí podmíněný spoj (např. úchopovou reakci na sluchový podnět) 1 až 2krát navodit, bývá u oligofrenních nutno navozovat reakci 100 až 300krát...(Sovák, 1972).

Za sekundární postižení považujeme demenci, která má v porovnání s oligofrenií většinou progradující charakter s tendencí postupného zhoršování a prohlubování symptomů. Z lékařského hlediska patří demence mezi skupinu duševních poruch organicky podmíněných, včetně symptomatických. (tj. Podle Mezinárodní klasifikace nemocí - MKN pásmo F00-F09). Toto chápání pojmu demence stojí v rozporu širšího speciálně pedagogického chápání mentálního postižení, navíc podle MKN-10 je tato diagnóza chápána podle doby vzniku až do 18. roku života (Janků, 2010).

Intelektuální postižení můžeme třídít podle jeho stupně, který je pomocí diagnostiky inteligence stanoven komparací schopností daného jedince s normou. Průměrný výkon je popisován hodnotou 100 a hranice intelektuálního postižení je vymezena při IQ 70 (Tilinger, 2012).

Intelligenční testy měřící inteligenci nemohou ale již postihnout množství mimointelektových faktorů rozumových schopností jedince, které se v jeho výkonu, chování a prožívání projevují (speciální nadání, temperamentové vlastnosti, morálně-volní vlastnosti, motivace, adaptabilita, zájmy, postoje, praktické manuální dovednosti aj.) Ve skutečnosti měří vlastně pouze jeho momentální výkonnost, nikoliv jeho celkové schopnosti. Zhodnocení úrovně inteligence je nutno doplnit důkladnými rozbory nejen jejího současného stavu, ale i podrobnou anamnézou, analýzou životních podmínek jedince, emočních a deprivčních činitelů uplatňujících se během jeho vývoje atd. (Tilinger, 2012).

Podle mezinárodní klasifikace nemocí WHO, MKN-10 z roku 1992 jsou stupně mentálního postižení duševní poruchy označeny F7. U každého pásma je udáno i rozpětí hodnot IQ, které ho charakterizuje.

F70	lehké mentální postižení	IQ 69-50
F71	středně těžké mentální postižení	IQ 49-35
F72	těžké mentální postižení	IQ 34-20
F73	hluboké mentální postižení	IQ 20 a níže
F78	jiné mentální postižení	

Tato kategorie by měla být použita pouze tehdy, když stanovení stupně mentálního postižení je zvláště nesnadné nebo nemožné pro přidružené senzorké či somatické poškození.

F79 nespecifikované mentální postižení

Mentální postižení je prokázáno, není však dostatek informací pro zařazení osoby do některého z uvedených stupňů mentálního postižení.

Kromě stupně mentálního postižení rozlišuje tato klasifikace také odlišné a poruchové chování těchto osob (agrese, sebepoškozování, afekty, negativní citovou vazbu, atd.), a to přidáním číslice za tečku s číslicí vyjadřující stupeň poškození (př. F71.0 bez poruch chování; F71.1 s výraznou poruchou chování) (Janků, 2010).

Lehké mentální postižení F70

Vychovatelný, vzdělavatelný jedinec je ten, který je schopen využívat nižší i vyšší nervové činnosti, abstraktního myšlení a je schopen absolvovat základní školu praktickou. Jde o nejnižší stupeň postižení, který je rozpoznatelný v určitém opoždění

a omezení neuropsychického vývoje (Sovák, 1972). Mezi nejvýraznější problémy v období školní docházky patří konkrétní mechanické myšlení, omezená schopnost logického myšlení, slabší paměť, vážne analýza a syntéza, jemná a hrubá motorika je lehce opožděna, objevují se poruchy pohybové koordinace (Pipeková, 2006). Rozvoj sociálních dovedností je zpomalen. V oblasti emocionální a volní se projevuje afektivní labilita, impulzivnost, úzkostnost a zvýšená sugestibilita (Procházková, 1998, In: Pipeková, 2006). V dospělosti mohou lidé s lehkým intelektuálním postižením dosáhnout určité samostatnosti, mohou se pracovní začlenit, ale potřebují dohled a oporu. Jsou většinou schopni plnohodnotně vykonávat praktické práce, včetně práce manuální, nekvalifikované či málo kvalifikované (Švarcová, 2006).

Středně těžké mentální postižení F71

Vývoj jedinců je značně opožděn, omezen a roztržit. Motorické i psychické schopnosti a dovednosti jsou osvojovány pomalu a nekoordinovaně. Dítě se v rámci svých možností naučí jíst, udržovat osobní hygienu, chůzi a pohyb s obtížemi. Do dospělosti přetrvává výrazně opožděný vývoj řeči a myšlení, které má konkrétní charakter a je stereotypní, rigidní a nepřesné. Jedinec není schopen se vyjadřovat rozvinutými větami a jeho slovník je obsahově velmi chudý. Převládající jsou jednoduché věty a nonverbální komunikace (Janků, 2010). Velikost IQ odpovídá u dospělých jedinců mentálnímu věku 6-9 let (Pipeková, 2006).

Stejně jako je omezena schopnost řeči, je snížena sebeobsluha a zručnost. Vývoj jemné motoriky je zpomalen, trvalá je celková neobratnost, nekoordinovanost a neschopnost jemných úkonů (Procházková, 2008). Většina z nich bývá mobilních a fyzicky aktivních, prokazuje schopnost k navazování kontaktů, komunikaci a podílí se na jednoduchých sociálních aktivitách. Po stránce emocionální se jedná o labilní, nevyrovnané jedince, u nichž jsou časté afektivní nepřímé reakce (Procházková, 1998). Opožděný psychický vývoj je často doprovázen epilepsií, neurologickými a tělesnými obtížemi. Častější jsou také psychické poruchy. V této skupině se nachází asi 12% mentálně postižených (Zvolský, 2005).

Těžké mentální postižení F72

Specifikem pro jedince s těžkým mentálním postižením je celoživotní závislost a celková omezenost schopností a funkcí. Hranice IQ je stanovena v rozmezí 20-34, což odpovídá u dospělých mentálnímu věku 3-6 let (Pipeková, 2006).

Značné opožďení psychomotorického vývoje lze sledovat již v předškolním věku (značná motorická neobratnost, dlouhodobé a problémové osvojování pohybu). Psychické procesy jsou značně omezeny, objevují se nápadnosti v koncentraci pozornosti (Procházková, 1998). Tito jedinci většinou zvládnou jen základní úkony sebeobsluhy a plnění několika pokynů. Poznají blízké osoby a potřebují celoživotní péči. V horších případech je i omezena možnost přijímání potravy běžným způsobem (Procházková, 1998). Ve většině případů jde o postižení kombinované- k postižení intelektových schopností se přidružuje i postižení pohybové nebo porucha různého stupně zraku či sluchu (Říčan, 2006).

Hluboké mentální postižení F73

Jedinci nacházející se v pásmu hlubokého mentálního postižení jsou těžce omezeni ve své schopnosti porozumět požadavkům či instrukcím nebo jim vyhovět. Většina osob této kategorie je imobilní nebo těžce omezena v pohybu. Jsou často inkontinentní a jsou schopni jen rudimentární neverbální komunikace. Mají nepatrnou nebo žádnou schopnost pečovat o svoje potřeby a vyžadují stálý dohled a pomoc. Možnosti jejich výchovy a vzdělávání jsou velmi omezené (Švarcová, 2003).

Komunikace u osob s hlubokým intelektovým postižením bývá globální. Svou spokojenost dávají najevo celkovou relaxací, úsměvem a naopak nespokojenost či nelibost vyjadřují stoupajícím napětím a pláčem (Říčan, 2006). Výchovné působení je možné, ale jen pokud je vykonáváno dlouhodobě a kompetentní osobou. I tehdy lze ale dosáhnout jen omezených výsledků- nejzákladnějších zrakově prostorových orientačních dovedností, kdy je jedinec s postižením schopen se podílet malým dílem na domácích a praktických sebeobslužných úkonech. Velmi časté, zejména u mobilních osob jsou nejtěžší formy pervazivních vývojových poruch, hlavně atypický autismus (Švarcová, 2006).

Jiné a nespecifikované mentální postižení F78, F79

Tyto dvě poslední kategorie vyjadřují nemožnost správně ohodnotit stupeň postižení jedince. Termín „Jiné mentální postižení“ se ve skutečnosti používá tehdy, pokud stanovení stupně intelektového postižení je pomocí obvyklých metod nesnadné nebo nemožné z důvodu přidružené sensorické nebo somatické vady, poruchy chování či autismu těžkého rázu. Podle MKN-10 se kategorie „Nespecifikované

mentální postižení“ užívá tehdy, když není možné přesně stanovit stupeň inteligenčního kvocientu z důvodu nedostatku informací o postižení (Janků, 2010).

Hraniční pásmo- mentální subnorma

Terminologicky i diagnosticky problémovou skupinou jsou jedinci s „hraničním pásmem inteligence“, který se vyskytuje mezi normální průměrnou inteligencí a diagnosticky dokumentovaným mentální postižením. Zvláště těchto dětí si všímají již nestoři speciální pedagogiky z důvodu jejich neúspěšnosti ve školním vzdělávacím procesu (Janků, 2010). Rozdělení těchto pásem je různé: (Smékal, 2004) mezi stupni inteligence je pásmo pod IQ 70 je mentální defekt, pásmo IQ 70-79 slaboduchost, IQ 80-89 nižší průměr a IQ 90-109 považujeme za průměr. WHO zase preferuje termín mentální subnorma. Ovšem i k tomuto termínu existují námítky z důvodu předpony „sub“, kterou lze přeložit jako „pod, dolů“ což by zahrnovalo vše co je „pod normou“- tudíž všechna mentální postižení (Janků, 2010).

Jedinci s IQ 71-85 zpravidla nestačí běžným školním a společenským návykům, nejsou však slabomyslní (oligofrenní), aby se na ně vztahovala všechna sociální opatření zaměřená ve prospěch mentálně opožděných. Častěji se tedy dostávají do situace konfliktu a frustrace, a proto se u nich často objevují neurotické potíže nebo poruchy chování (Edelsberger, 2000).

Z hlediska aktivní participace v prostředí je však nutné použít jiný model klasifikace než je podle MKN – 10.

Je to model klasifikace podle stupně podpory, který byl zpracován organizací AAIDD (American Association on Intellectual and Developmental Disabilities), na jehož základě vydala v roce 2004 škálu „Supports Intensity Scale,“ která určuje 4 stupně podpory umožňující jedinci s MP žít v konkrétním prostředí. Jednotlivé stupně podpory jsou založeny na hodnocení slabých a silných stránek a rozděleny do čtyř úrovní: intelektové schopnosti a adaptivní dovednosti, psychologické a emocionální aspekty, fyzické, zdravotní a etiologické aspekty. Zohledněno je také prostředí, ve kterém jedinec žije a působí na něj (Ševčíková, 2014).

Stupně podpory dle škály:

1. **Občasná (Intermittent)** – krátkodobá podpora vysoké či nízké intenzity v období zdravotní nebo životní krize (ztráta práce, krize v nemoci)
2. **Omezená (Limited)** – časově omezená, ale stálá potřeba podpory menší intenzity (např. v průběhu studia na střední škole)
3. **Rozsáhlá (Extensive)** – stálá, dlouhodobá (každodenní), v určitém prostředí – doma, v práci
4. **Pervasivní (Pervasive)** – stálá, vysoce intenzivní v jakémkoliv prostředí

2.2 Speciální olympiády

2.2.1 Mezinárodní kontext

Základní myšlenka Speciálních olympiád se zrodila v hlavě Eunice Kennedyové - Shriverové v 60. letech v USA. Její hlavní myšlenkou bylo pomocí soutěží pro mentálně postižené (SO) usnadnit integraci těchto osob a zjistit čeho všeho jsou ve sportu schopni. Do programu SO může být zařazen každý, kdo patří již do pásma lehkého mentálního postižení což znamená IQ nižší než 80. Závodníci jsou podle výkonnosti a hloubky postižení rozděleni do výkonnostních divizí. Na základě kvalifikačních výkonů jsou potom tvořeny finálové skupiny a s tímto je spojeno i pravidlo maximálního úsilí, zmiňováno v následujících kapitolách.

Pravděpodobně nejeden program tolik podporoval účast postižených jednotlivců v pohybových aktivitách jako program Speciálních olympiád. Tento program, který je nyní mezinárodního rozsahu, byl založen v roce 1961 Eunice Kennedy Shriver. V roce 2003 bylo v programu Speciálních olympiád akreditováno 150 zemí

Program obsahuje trénování fyzické zdatnosti, sportů a realizuje závody na místní, okresní, státní, národní a mezinárodní úrovni pro mentálně postižené děti a dospělé. Filozofie Speciálních olympiád je vyjádřena slibem sportovce: „ Kéž vyhraji! Jestli se mi to nepodaří, ať jsem statečný ve svém úsilí“ (Auxter, 2005).

Hlavní snahou Speciálních olympiád je uskutečňovat celoročně sportovní tréninky a atletické závody v různých olympijských sportech pro všechny mentálně postižené děti a dospělé, dávat jim neustálé příležitosti k rozvoji fyzické zdatnosti, prokazování odvahy, získávání zkušeností a podílet se na sdílení nadání, zkušeností a navazování přátelských vztahů s jejich rodinami, ostatními atlety a celou společností Speciálních olympiád.

V rámci Českého hnutí speciálních olympiád (ČHSO) se na našem území soutěží zejména v plavání, cyklistice, atletice, stolním tenisu, rytmické gymnastice, bocce a sjednocených kolektivních sportech- kopané a volejbale. Pro sportovce s nejtěžším postižením jsou pak v rámci speciálních olympiád určeny speciální disciplíny přiměřené jejich možnostem tzv. přizpůsobené sporty v atletice.

2.2.2 České hnutí Speciálních olympiád

Na našem území funguje organizace shromažďující mentálně postižené sportovce pod názvem ČSMPS - český svaz mentálně postižených sportovců. Druhou organizací tohoto typu je České hnutí Speciálních olympiád ČHSO. Je to dobrovolná, nezávislá a nevýdělečná organizace, registrovaná jako občanské sdružení. Vznikla jako odnož mezinárodní organizace Speciálních olympiád SOI - Special Olympics International. ČHSO sdružuje jednotlivce, skupiny a další lidi, kteří tento program podporují. Posláním Hnutí je rozšiřovat základnu pro pravidelné a odborně vedené cvičení a sportování mentálně postižených a jejich zapojení do programu Speciálních olympiád. Toto úsilí je zaměřeno na všechny osoby s mentálním postižením od tří let věku bez ohledu na to, kde žijí a jaký je stupeň jejich postižení (Tilinger, 2012).

ČHSO je založena na humanitárních ideálech sportování a integraci osob s mentálním postižením v návaznosti na myšlenky SOI. Hlavním posláním je upevňovat a prosazovat myšlenky SOI do ČR a tím usilovat o důstojné zapojení ČR do mezinárodního programu SO. Hnutí ČHSO podporuje a rozšiřuje sportovní aktivity a integraci mentálně postižených v duchu programu Speciálních olympiád a zajišťuje metodickou, finanční a organizační podporu pro tyto aktivity.

Ve své podstatě je všechna pohybová aktivita vyjádřená aktivací kosterního svalstva a výdejem energie (měřitelná v kaloriích nebo kilojoulech) prospěšná pro celou naši populaci, zejména pak pro populaci se zdravotním postižením. Ať už je to

pohybová aktivita pracovní, sportovní, v domácím prostředí nebo jiné pohybové aktivity. Pokud člověk provozuje pravidelnou pohybovou aktivitu, je schopen si tak udržet v rovnováze základní komponenty fyzické kondice jako dobrou funkci kardiovaskulárního systému, svalové síly vytrvalosti a flexibility (Rimmer, 2006, In: Taggart, 2014).

Jednu z nejdůležitějších rolí pohybových aktivit hraje právě sport, kde se uskutečňují sportovní soutěže a pravidelné tréninky umožňující právě organizace jako SOI a ČHSO, kde se setkávají osoby s intelektovým postižením. Právě zde jsou nejvíce rozvíjeny jejich fyzické schopnosti, motorické dovednosti a celkově rozvíjeny jejich osobnosti jak po stránce psychické tak sociální. Sporty pro osoby s intelektovým postižením jsou rozděleny do několika kategorií. A to do kategorie individuálních sportů jako gymnastika, kategorie duálních sportů jako tenis a do kategorie týmových sportů jako fotbal (Taggart, 2014).

2.3 Fotbal

2.3.1 Historie fotbalu

Historie fotbalu jak ho známe v dnešní podobě sahá do šedesátých let minulého století, kde mu byli v Anglii položeny základní kořeny a pravidla. Fotbalu však mnohem dříve předcházely míčové hry vznikající již ve starověkém Řecku a Římě. Název vznikl spojením dvou slov převzatých z anglického jazyka foot znamená noha a ball znamená míč, z toho tedy název football. V Americe také můžeme najít pod názvem soccer, což je spíše hra podobná rugby. V češtině se používá název kopaná, avšak název fotbal je mezinárodní (Macho, 1996). SOI tradičně užívalo termín soccer a od roku 2011 je i zde oficiální termín fotbal.

Z počátku se míč nosil spíše v rukách, protože ještě nebyla dokonalá technika nohou. Kolébkou fotbalu se stává vysoká škola v Rugby, kde v roce 1863 založili vlastní svaz a od té doby se začal fotbal bouřlivě vyvíjet po celé Anglii (Bauer, 1999).

Fotbal z počátku neměl téměř žádná nebo jen velmi omezená pravidla. První pravidla byla vydána jen kvůli tomu, aby byla zmírněna hrubost a síla a obě byly nahrazeny technickou hrou a herním myšlením. Nejznámější z prvních pravidel vznikla v roce 1862, vytvořená J.C. Thringem (Macho, 1996).

1. Branky je docíleno, jestliže míč byl dopraven brankou nebo pod brankovou tyčí, aniž by byl vnesen nebo udeřen rukou.
2. Jest pouze dovoleno používat rukou k umrtvení míče, aby mohl býti kopnut.
3. Přešel-li míč přes brankovou čáru, má býti dopraven zpět do pole stranou, jejíž brankovou čáru přešel.
4. Hráč nesmí kopati míč, pokud je ve vzduchu. A dále jsou zde definovány i situace postavení hráče mimo hru neboli ofsajdu atd.

První fotbalovou organizací pořádající fotbalovou soutěž byla The Football Association (FA). V dnešní době vše zastřešuje Mezinárodní fotbalová asociace FIFA. U nás je v současné době veškeré fotbalové dění řízeno fotbalovým orgánem Českomoravský fotbalový svaz (ČMFS). Fotbal v SO – užívá stejná, mezinárodní pravidla. Je zařazen – jak o jedenácti, tak o sedmi nebo pěti hráčích. Frekventované je právě to pojetí malé kopané a tzv. unified – sjednocená kopaná.

2.3.2 Sjednocený fotbal

Sjednocený fotbal je součástí sportovního programu Speciálních olympiád sjednocených sportů, v originále Special Olympics Unified Sports. Sdružuje sportovce s intelektuálním a bez intelektuálního postižení, kteří spolu trénují, účastní se zápasů, rozvíjí společenské vztahy a rozráží tak bariéry mezi těmito populacemi. Společně prožívají pocity výhry, zklamání, navazují spolu přátelství a užívají si zábavy během sportovních klání.

Do programu sjednocených sportů patří týmové sporty při nichž dochází ke kooperaci více sportovců. V ČHSO je to kopaná a volejbal, jako národní sport přehazovaná, ostatní týmové sporty nerozvíjíme. Mezi dyadické sporty patří stolní tenis, bocce a bowling.

Hlavní myšlenkou sjednocených sportů je spojení sportovců s mentálním i bez mentálního postižení vedoucí k rozvoji jejich schopností a dovedností, napomoci jejich vzájemné interakci a tím tak naplnit poslání SO. Cílem je seznámit širokou veřejnost s problematikou osob s mentálním postižením a zapojit rodiče i přátele do

programu SO jako pomocné trenéry či členy sjednoceného družstva. Dalším z cílů je umožnit hráčům vytvoření pocitu přátelství, zodpovědnosti a rovnoprávnosti (Válková, 1999).

Unified football nebo-li sjednocený fotbal, vychází z klasického fotbalu a pravidel světové fotbalové organizace FIFA. Pravidla jsou samozřejmě modifikována pro plynulost hry a „fair play“.

Sjednocený fotbal lze hrát v počtu jedenácti, sedmi nebo pěti hráčů v poli. Vždy však musí být dodrženo pravidlo, že hráčů s mentálním postižením (sportovců) musí být vždy více, nanejvýš stejný počet jako hráčů bez mentálního postižení (partnerů). Sportovec by měl být schopen se začlenit a soutěžit bez neúměrného rizika úrazu, v souladu s pravidly, hrát ve prospěch týmu a bez významného se přizpůsobování partnerům. Partner by neměl ve větší míře ovlivňovat hru a soutěžit bez významného omezování a přizpůsobování se sportovcům.

Ve sjednoceném fotbale musí před každým turnajem proběhnout tzv. „divisioning“ viz. výše – dělení do finálových skupin dle aktuálního výkonu. V týmových sportech, včetně sjednocených se řeší testy individuálních dovedností (IST) + pozorováním expertů dle kritérií (zda hráč podává při utkání své maximální úsilí, četnost přihrávek, zisk míče, ztráta míče, střely na bránu a vstřelené branky – IXA) neboli pozorování aktuálního týmového výkonu, na jehož základě jsou potom týmy rozděleny do stejných výkonnostních skupin (divizí). Divisioning probíhá vždy před turnajem, kdy se odehraje krátké osmiminutové utkání ve sjednoceném fotbale o pěti a sedmi hráčích, patnáctiminutové utkání pak ve sjednoceném fotbale o jedenácti hráčích. Rozdělovací komise poté zajistí aby byli všichni brankáři dostatečně posouzeni a týmy spravedlivě rozděleny. Ve sjednoceném fotbale o pěti hráčích se hraje dvakrát patnáct minut s pětiminutovou poločasovou přestávkou (retrieved 27.3.2014 from the World Wide Web: <http://specialolympics.org>).

V ČR se v minulosti konaly turnaje ve sjednocené kopané v Litoměřicích, v Kyjově a v Bystrém. Centrem pro fotbal v ČHSO je Zlín, kde se poslední Mezinárodní turnaj uskutečnil v roce 2013.

2.4 Pravidlo maximálního úsilí

Pravidlo maximálního úsilí nebo také dříve známé pravidlo čestného soutěžení. Toto pravidlo se uplatňuje spíše v individuálních sportech jako je atletika, cyklistika, plavání, alpské a běžecké lyžování. Nejpřesněji je definováno pro disciplíny atletické, kde je povolena tolerance 10 % při disciplínách nad 800m a tolerance 20% při malých disciplínách (skok daleký z místa, 50m běh, 50m chůze, hod míčkem). U všech ostatních sportů je hranice tolerance stanovena na 15%.

Pravidlo hovoří o tom, že se trénovaný a s maximálním úsilím soutěžící sportovec nemůže v průběhu 1 – 2 dnů zlepšit v dané disciplíně mezi kvalifikací a finále o více než 10 % (400 běh, 800 běh, 1500 běh, 3000 běh, 5000 běh, 10 km běh), 15 % (u disciplín vyšší úrovně), 20 % (u všech disciplín nízké úrovně).

Cílem pravidla maximálního úsilí je vyloučit kalkulaci se zařazením sportovce do finálové skupiny nižší úrovně, který by tak bezproblémově získal lepší finálové umístění. Sportovec, který pravidlo poruší, může být diskvalifikován pověřenou komisí pro sportovní pravidla na této soutěži. V případě diskvalifikace je takový závodník hodnocen pouze jako „účastník“ finálové skupiny bez nároků na umístění a obdrží účastnickou stužku. Velkou odpovědnost na případném vyloučení nese trenér a může mu pověřenou komisí pro sportovní pravidla na soutěži být zakázáno vedení sportovce.

Ve sjednoceném fotbale je pravidla maximálního úsilí dosaženo díky individuálním dovednostním testům (IDT), indexu aktivity hráče v poli (IXA) a následným „divisioningem“ postaveném na celkovém výkonu týmu. Právě touto problematikou se dále zabývá moje bakalářská práce.

2.4.1 Motivace, úsilí

Obecné pojetí motivace můžeme definovat jako určitý popud, který vychází z potřeby, jež má být uspokojena, nebo z cíle, který je stanoven a subjektem přijat. Často tento cíl bývá právě potřebou. Motivace je potom stimulování akce za dosažením určitého cíle. Všechny motivy mají směr a z hlediska potřeb nabývají charakteru výzvy. Každá potřeba nebo cíl vyvolávají nerovnováhu vedoucí k napětí,

kteřé je provázeno různě silným emocionálním nábojem a navozuje tendenci k akci, kteřá by měla obnovit stav rovnováhy (Osladilová, 1974).

Motivaci můžeme v nejšířším slova smyslu chápat jako souhrn činitelů, které podněcují, směrují a udržují chování člověka. Zkoumáním motivace si snažíme odpovědět na otázku proč se člověk chová určitým způsobem a co je příčinou jeho chování. K tomu abychom dokázali pochopit příčiny tohoto chování je však třeba znát obecné motivační zákonitosti (Hrabal, 1989).

Jedním z velmi důležitých činitelů sportovních her, jako je v našem případě fotbal, je motivace a s tím spojené vynaložené úsilí odrážející se na celkovém výkonu daného jedince či týmovém výsledku. Motivace, prožívání průběhu i výsledku ve sportovních hrách jsou spojeny především s vlastními motorickými činnostmi (dále popsané a změřené hodnoty IDT testů ve sjednoceném fotbale), s cílem činností a sociálními vztahy. Proto je důležitá analýza psychických faktorů sportovních her, kteřá je závislá na základních prvcích jako je interakce mezi hráči a soupeři, hrající podle nějakého plánu (herní taktiky) a vše se děje v určitých podmínkách. Tento průběh interakce je do značné míry ovlivněn i rozhodčím (Svoboda, 1986).

Sportovní hra je zde chápána jako sled herních situací, v nichž můžeme systémově vysledovat nejen aktivity zúčastněných (dále naměřené hodnoty indexu aktivity IXA), ale i vazby mezi nimi.

2.4.2 Motivace, úsilí u osob s MP

Zvláště důležitá je pak motivace u hráčů s mentálním postižením, což nám potvrzuje (Rubinštejnová, 1986), kteřá tvrdí, že u dětí mentálně zaostalých se nové podmíněné spoje, zejména složité, vytvářejí značně pomaleji než u normálních dětí a když se vytvoří, bývají nepevné a křehké. Avšak i u dětí s těžkým stupněm mentálního postižení nebo všeobecně vzato dětí s konstantním inteligenčním kvocientem (IQ) lze dosáhnout skutečného psychického vývoje. Tudiž i zapracovat na míře motivace těchto dětí, osob a sportovců.

Všeobecně ve sportovních hrách či individuálních sportech jsou osoby s lehkým intelektuálním postižením vázány zejména vnější motivací a setkáváme se u nich zpravidla s vnitřní atribucí neúspěchu a vnějším vysvětlením příčin úspěchu, tudiž svůj úspěch připisují spíše náhodě než vlastním schopnostem. Proto zde

převládá spíše motiv vyhnout se neúspěchu než řídit se motivem výkonu. Vnitřní motivace je možná jen v omezené míře projevující se spíše úsilím uspokojit potřebu po interakci s lidmi a zajistit tak pozornost a uznání dospělých. Tyto jedince můžeme často motivovat v závislosti na konkrétní osobě nebo užitím materiálních či sociálních odměn (Van der Schoot, 1990, In: Tilinger, 2012).

Pokud vezmeme v potaz výkonovou motivaci ve vztahu k chování, platí zde vztah přímé úměrnosti. Jestliže se danému jedinci s lehkým mentálním postižením ve výkonu daří a je úspěšný, dochází tím i ke zlepšení výkonu nebo udržení úrovně jeho výkonu. Naopak je-li ve svém výkonu neúspěšný a nedaří se mu, jeho výkon a produktivita klesá. Společně s tím je i snížena ochota k námaze a celkovému vynaloženému úsilí.

2.5 Testy individuálních dovedností

Významnou součástí podílející se na výkonu týmu jeho celkovém výsledku jsou individuální dovednosti daných hráčů. Všechny individuální dovednosti jsou celkovým výsledkem zvládnutí technických prvků fotbalu. Technika fotbalu zůstává od konce 19. století prakticky nezměněná, i přesto je nesporné, že prochází neustálým vývojem. S přibývajícimi nároky na hru tělem, rychlost a taktickou rozmanitost jsou kladeny neustále vyšší požadavky na techniku: ovládání hry tělem a odebírání míče patřící zejména k obranným činnostem hry, vysoké tempo vyžadující rychlejší provedení všech pohybů a dobré zpracování centrovaných míčů v křídelním prostoru (Kollath, 2006). Mezi naše hlavní sledované a měřené prvky patří vedení míče, střelba a přihrávka. Všechny tyto technické prvky jsou měřeny, bodovány a následně určeny výsledné hodnoty individuálních dovedností hráče fotbalu.

Dle pravidel SO ve sjednoceném fotbalu jsou tyto individuální dovednosti souhrnně nazývány jako individuální soutěžní dovednosti (Individual Skills Competition - ISC). ISC jsou složeny ze 3 částí: vedení míče, střelba a přihrávka. Všechny tři dovednosti jsou rozděleny do dvou úrovní viz. Příloha 1. Základní úroveň, kterou si projde každý participant dvakrát, kde je počítán lepší pokus. Druhá úroveň už je těžší, protože je limitována určitým časem a participant je tak nucen podávat výkon pod časovým tlakem. Tím, že je pokus časově omezený, se snaží test nastínit herní situaci, kdy je hráč nucen jednat rychle a proto je druhá úroveň

nazývána jako týmové fotbalové dovednosti (Football Team Skills). Každý participant má opět dva pokusy a je započítáván ten lepší. Výkony z obou úrovní testů jsou poté bodově ohodnoceny, body se sčítají a získáváme z nich konečný výsledek ukazující individuální dovednosti hráče (retrieved 1.4.2014 from the World Wide Web: <http://www.specialolympics.org>), viz. Příloha 1.

3 CÍLE PRÁCE

3.1 Hlavní cíl práce

Hlavním cílem mojí bakalářské práce, která je považována za pilotní studii, je zjistit vztah mezi výsledky individuálních dovednostních testů (IST) a realitou na hřišti v podobě indexu aktivity (IXA). Toto šetření je doloženo na náhodně vybraných participantech ve sjednoceném (unified) fotbale o pěti hráčích.

Naším cílem je tedy přispět k řešení problému, zda se dají použít výsledky IST jako základní ukazatel pro tzv. „divisioning“ tzn. rozdělení týmů do skupin. Přesněji pak zjistit vztah mezi výsledky v IST a aktivitou (podílem) na týmovém výkonu (IXA) neboli individuálním výkonem hráčů s mentálním postižením ve sjednoceném fotbale Speciálních olympiád.

3.2 Výzkumné otázky

1. Jakých bodových hodnot dosahují sportovci v individuálních dovednostních testech (IST) první úrovně?
2. Jakých bodových hodnot indexu aktivity (IXA) dosahují sportovci ve hře?
3. Odpovídá zařazení do finálových skupin bodovým hodnotám?
4. Jaký je vztah mezi IST a IXA? Platí zde přímá úměra či nikoliv?
5. Dá se usuzovat že hráči hrají s maximálním úsilím ve vztahu k utkáním rozřazovací vs. finálová nebo vítězná vs. prohraná?

3.3 Úkoly práce

Ke správnému naplnění a dosažení cíle této pilotní studie musíme splnit následující úkoly:

1. Zajistit dostatečné množství literárních zdrojů a následně je prostudovat.
2. Seznámit se se Speciálními olympiádami, fotbalem a IST.
3. Organizovat šetření v terénu.
4. Realizovat šetření v terénu.
5. Vyhodnotit získaná data.
6. Zpracovat závěrečnou zprávu s dokumentací v podobě bakalářské práce.

4 METODIKA

4.1 Soubor participantů

Participantů byli náhodně vybraní sportovci účastníci se mezinárodního turnaje ČHSO ve sjednocené kopané ve Zlíně v listopadu 2013. Všichni mentálně postižení sportovci se pohybovali v pásmu lehkého až středně těžkého mentálního postižení. Participantů byli ve věkovém pásmu 18-35 let, pravidelně hrající a trénující minimálně po dobu dvou let a dříve se již účastnili národních i mezinárodních turnajů ve sjednocené kopané.

Z důvodu časové náročnosti se zúčastnilo 22 participantů měření individuálních dovednostních testů a z nich bylo následně vybráno 11 pro pozorování aktivity ve hře. Pro testování bylo náhodně vybráno 11 hráčů modré skupiny a 11 hráčů červené skupiny na základě jejich dobrovolnosti a také abychom měli participanty ze všech zúčastněných týmů.

Pro pozorování ve hře bylo sledováno 5 hráčů modré skupiny a 6 hráčů červené skupiny na základě jejich rozdílných výkonů v IST. Pro objektivnost měřených dat byli hráči sledováni jak při zápasech základních skupin, tak i při semifinálových a

finálových utkáních. Velkou roli pak sehrál i fakt zda byli participantí z celkově vítězných nebo prohrávajících týmů.

4.2 Metody sběru dat

Pro účely moji pilotní studie byly použity následující metody sběru dat:

Měření: participantí podstoupili první úroveň individuálních dovednostních testů (IST), které obsahovalo tři základní testy a to vedení míče, přihrávku a střelbu (viz. Příloha 1.). Všem předcházelo správné naměření vzdáleností pásmovým metrem pro vedení míče, ohraničení cílových území. Pomocí kuželů byly postaveny brány, páskou vyznačené území (startovní a cílová pozice) a zajištěn dostatečný počet míčů aby testování mohlo proběhnout v rámci regulí. Ke každému stanovišti byli přiřazeni pomocníci, kteří měřili čas a dohlíželi na správnost prováděného testu. Každý participant postupně obešel všechna tři stanoviště s dostatečnou pauzou na odpočinek. Na stanovišti vždy nahlásil své jméno a název týmu, za který hraje. Z důvodu lepší organizace vždy stanoviště obcházely celé týmy s trenérem. Před samotným prováděním testu bylo ještě jednou každému z týmů, později i každému participantovi zvláště, vysvětleny instrukce k danému testu. Po absolvování všech tří testů jsem byl schopen z naměřených hodnot získat absolutní bodové hodnocení dle tabulek IST. (viz. Příloha 1.).

Prvního měření individuálních dovednostních testů (IST) se zúčastnilo 22 hráčů. Z prvního testu - vedení míče - byl maximální počet bodů 60, čehož bez problémů dosáhli všichni participantí. Druhý test – střelba - už byl náročnější a maximum zde bylo 40 bodů. Třetím testem byla přihrávka a maximální bodová hranice 70.

Pozorování: při pozorování byli již participantí sledováni v průběhu hry, kdy jsem si vždy před zápasem vybral daného hráče a sledoval ho po celou dobu zápasu. Zde jsem pozoroval kladné a záporné prvky aktivity vybraného hráče. Jako kladné body (positive points) byly: vedení míče, zisk míče, střela a vstřelená branka. Jako záporné body (negative points) byla jakákoliv ztráta míče (střela mimo bránu, špatná

přihrávka, míč sebral soupeř). Po celkovém součtu těchto zmíněných prvků byl vypočítán konečný výsledek neboli index aktivity hráče IXA (Holušová, 2008).

4.3 Statistické zpracování dat

Zpracování dat mi zabralo poměrně dost času, protože někdy chodili hráči různě po stanovištích a já jsem musel data složitě dohledávat podle zúčastněných týmů a participantů. Všechna naměřená data jsem musel sjednotit do tabulek Microsoft Word, kde jsem nejprve udělal tabulku individuálních dovednostních testů IST, následně zanesl všechny časové hodnoty a počet vstřelených branek. Tyto naměřené hodnoty jsem poté musel převést na výsledné body dle mezinárodních tabulek IST stanovené pravidly sjednoceného fotbalu (unified football), viz. Příloha 1. V těchto tabulkách byli hráči rozděleni podle týmů a skupin, ve kterých hráli. Pro lepší orientaci jsem barevně vyznačil hráče z modré a červené skupiny.

Další zpracování dat následovalo při výpočtu indexu aktivity (IXA), kde jsem opět hráče rozdělil podle týmů a skupin. Poté jsem do tabulky zanesl zaznamenané hodnoty a z nich vypočítal celkovou hodnotu indexu aktivity (IXA).

$$\sum_{pp} - \sum_{np} = IXA$$

Vysvětlivky: \sum_{pp} - suma positive points

\sum_{np} - suma negative points

IXA- index aktivity

Konečným zpracováním předešlých dat pak bylo sjednocení absolutních výsledků IST a IXA. Zde jsem opět pro lepší orientaci zvýraznil hráče modré a červené skupiny. Ke zpracování získaných dat jsem použil deskriptivní statistiku, kde se zaznamenávala hlavně frekvence pozorovaných kategorií a následně vypočítal index aktivity IXA, kde jsem sečetl všechny kladné body (positive points) a odečetl body záporné (negative points). Podobně postupoval již (Saňák, 2003) a (Holušová, 2008).

4.4 Organizace měření šetření

Poslední mezinárodní turnaj se uskutečnil 22.-24. listopadu 2013 ve Zlíně v nafukovací hale. Turnaje se zúčastnilo celkem deset týmů z České republiky, Slovenska a Maďarska. Všechny týmy, každý o pěti hráčích, podstoupily páteční rozřazování do skupin (divisioning), během kterého odehrály krátká osmiminutová utkání. Na základě jejich výkonů a výsledků byli rozřazeni do dvou výkonnostních skupin, červená a modrá.

V červené skupině bylo šest týmů, v modré skupině čtyři týmy. Po odehrání rozřazovacích zápasů se uskutečnilo měření v podobě individuálních dovednostních testů. Z důvodu časové náročnosti a nepříliš vysoké úrovně dovedností všech hráčů proběhlo jen měření základní úrovně IDT testů, které však bylo dostačující pro konečné bodové ohodnocení všech hráčů. V sobotu již probíhaly zápasy základní skupiny obou měřených skupin, v neděli se pak odehrávaly semifinálové bitvy a následně boj o stupně vítězů. V obou dnech bylo prováděno pozorování aktivity měřených hráčů. Z pozorování byly získány hodnoty indexu aktivity (IXA).

Konečné pořadí obou skupin je následující:

Modrá skupina:

1. SK Duha Zlín
2. ŠZSI Hescon Trenčín
3. Fés Győr
4. SK Medvědi Ostrava Třebovice

Červená skupina:

1. SK Kopretina Kopřivnice
2. Csalogány Diákspor Budapest
3. SK Černovice
4. DNZ Bystré
5. SK Chmel Tuchořice
6. Hájiští Kohouti

Na závěr turnaje byly předány věcné ceny, medaile a vyhodnocení nejlepší střelec a brankář. Mimo jiné byly uděleny ceny Fair play pro nejlepšího partnera a Fair play tým.

Realizace mého výzkumu se uskutečnila na zmiňovaném turnaji ve sjednocené kopané ve Zlíně 2013. Bylo to první měření tohoto charakteru v ČHSO, tedy pilotní studie, ověřující i management testování. Organizace nebyla vůbec snadná, protože měření IST je poměrně časově náročné a navíc mi s měřením pomáhali zahraniční studenti z programu Erasmus, které jsem také musel koordinovat. Většinu technických věcí jako bylo naměření vzdáleností, vyznačení startovacích a cílových území, zajištění míčů, rozestavení kuželů atd. jsem musel zvládnout sám s dopomocí prof. Hany Válkové a ředitele turnaje ČHSO Davida Bělůnka.

Samotné měření individuálních dovednostních testů (IST) probíhalo první den hned po odehrání základních rozřazovacích zápasů tzv. „divisioningu“. Po přichystání všech stanovišť jsem nejprve dal instrukce mým pomocníkům studentům z programu Erasmus-Mundus APA, rozdal záznamové tabulky a stopky na měření času. Poté jsem doprostřed haly svolal všechny participanty, kde jim byly vysvětleny testové požadavky doprovázené názornou ukázkou. Následovala realizace testování na jednotlivých stanovištích. Já jsem přecházel mezi jednotlivými stanovišti a dohlížel na správnost prováděných testů. Po skončení měření jsem poděkoval všem zúčastněným a následně uklidil jednotlivá stanoviště.

Následující dva dny jsem prováděl pozorování jednotlivých participantů při zápasech. Pozorování už nebylo zdaleka organizačně náročné jako měření IST, ale zato bylo poměrně dosti časově náročné, protože jsem musel sledovat daného hráče po celou dobu zápasu. Zápasy navazovaly hned po sobě, kdy se druhý den odehrála utkání základních skupin. Třetí a poslední den se pak odehrály semifinálové a finálové boje. Zde už vše bylo organizováno dle programu turnaje a já jsem se mohl soustředit jen na pozorování požadovaných prvků indexu aktivity (IXA).

5 VÝSLEDKY

5.1 Výsledky individuálních dovednostních testů (IST) a indexu aktivity (IXA)

5.1.1 Hodnoty individuálních dovednostních testů IST

V celkovém součtu tedy mohli participantů dosáhnout maximálního bodového zisku z IST 170, minimálního možného pak 0. Hranice 170ti bodů dosáhli pouze dva hráči modré skupiny. Nejnižších bodů dosáhli dva hráči červené skupiny a to 125 bodů. Názorné grafické zobrazení viz. Tabulka 1. Výsledky individuálních dovednostních testů (IST) – převedeno na body. Všichni hráči modré skupiny dosahovali vysokých bodových hodnot, kde nejslabší výkon byl 155 bodů a nejlepší pak 170 ze 170 možných. Dosáhli tak celkového průměru 160,45 bodů. Na druhé straně bodové hodnoty hráčů červené skupiny byly mnohem nižší. Zde byla nejnižší dosažená bodová hranice 125 bodů a nejvyšší 165 bodů a následný dosažený bodový průměr byl 150 bodů. Tudíž rozdíl bodového zisku mezi modrou a červenou skupinou je pak 10,45 bodů. Vysokých bodových rozdílů dosahovali hráči zejména v testu Střelba, kde dosahovali bodových hodnot od 0 do 40 bodů. Zde hráči modré skupiny ztratili maximálně 10 bodů, zatímco hráči červené skupiny dosahovali převážně 0 až 30 bodů. Nižší bodové ztráty hráči měli při testu Přihrávka, kde všichni hráči (až na jednu výjimku červené skupiny – 15 bodů) dosáhli maximální bodové ztráty 0 až 10 bodů.

Tabulka 1. Výsledky individuálních dovednostních testů (IST) – převedeno na body

Hráč č.	Team (celk. pořadí)	Skupina	Vedení míče (dribbling)	Střelba (shooting)	Přihrávka (run and kick)	Body celkem
Hráč č.1	Hescon Trenčín (2.)	modrá	60	30	70	160
Hráč č. 2	Hescon Trenčín (2.)	modrá	60	40	70	170
Hráč č. 3	Fés Gyor (3.)	modrá	60	30	70	160
Hráč č. 4	Fés Gyor (3.)	modrá	60	40	65	165
Hráč č. 5	Csalogány Diáksport Budapest (2.)	červená	60	30	65	155
Hráč č. 6	Csalogány Diáksport Budapest (2.)	červená	60	30	65	155
Hráč č. 7	SK Chmel Tuchořice (5.)	červená	60	30	65	155
Hráč č. 8	SK Chmel Tuchořice (5.)	červená	60	10	65	135
Hráč č. 9	SK Chmel Tuchořice (5.)	červená	60	10	55	125
Hráč č. 10	SK Kopretina Kopřivnice (1.)	červená	60	30	70	160
Hráč č. 11	SK Duha Zlín (1.)	modrá	60	30	70	160
Hráč č. 12	SK Duha Zlín (1.)	modrá	60	30	70	160
Hráč č. 13	SK Duha Zlín (1.)	modrá	60	30	60	150
Hráč č. 14	SK Duha Zlín (1.)	modrá	60	30	65	155
Hráč č. 15	SK Duha Zlín (1.)	modrá	60	30	65	155
Hráč č. 16	SK Medvědi Ostrava (4.)	modrá	60	40	70	170
Hráč č. 17	SK Medvědi Ostrava (4.)	modrá	60	30	70	160
Hráč č. 18	SK Černovice (3.)	červená	60	40	65	165
Hráč č. 19	SK Černovice (3.)	červená	60	0	65	125
Hráč č. 20	SK Černovice (3.)	červená	60	20	70	150
Hráč č. 21	Hájští Kohouti (6.)	červená	60	40	65	165
Hráč č. 22	Hájští Kohouti (6.)	červená	60	30	70	160

Pro lepší orientaci jsou participantů z modré a červené skupiny zvýrazněni barevně. Za názvem týmu je také uvedeno jejich konečné pořadí ve skupině v turnaji.

5.1.2 Hodnoty aktivity ve hře IXA

Další výsledné hodnoty jsem získal z pozorování hráčů při hře. Pozorování se účastnilo celkově 11 hráčů, kteří získávali kladné a záporné body aktivity. Z celkového součtu těchto bodů jsem získal výslednou hodnotu indexu aktivity (IXA). Hráči dosahovali výsledných hodnot od -2 do +15. Zde už nebyl rozdíl mezi modrou a červenou skupinou tak viditelný, protože nejlepšího skóre +15 bodů dosáhl hráč červené skupiny a naopak nejnižší skóre -2 body měl hráč z modré skupiny. Názorné grafické zobrazení viz. Tabulka pozorování aktivity v poli (IXA) + body celkem. V tomto případě vysoké bodové rozdíly vznikly kvůli kladným a záporným bodům aktivity. Nejvýznamnější z kladných bodů aktivity byla „Přihrávka“ (od +1 do +10 bodů). Nejvýznamnějším ze záporných bodů aktivity pak „Ztráta míče“ (od 0 do -6 bodů).

Tabulka 2. Výsledky pozorování aktivity v poli (IXA) + body celkem

Hráč č.	Team (celk. pořadí)	Skupina	Vedení míče (+)	Ztráta míče (-)	Střela (+)	Přihrávka (+)	Branka (gól) (+)	Body celkem
Hráč č. 3	Fés Győr (3.)	modrá	3	0	5	3	0	11
Hráč č. 12	SK Duha Zlín (1.)	modrá	1	1	1	2	0	3
Hráč č. 1	Hescon Trenčín (2.)	modrá	1	5	1	5	0	2
Hráč č. 17	SK Medvědi Ostrava (4.)	modrá	2	6	0	2	0	-2
Hráč č. 16	SK Medvědi Ostrava (4.)	modrá	3	2	2	1	0	4
Hráč č. 6	Csalogány Diáksport Budapest (2.)	červená	2	4	4	2	2	6
Hráč č. 7	SK Chmel Tuchořice (5.)	červená	2	5	0	10	0	15
Hráč č. 10	SK Kopretina Kopřivnice (1.)	červená	1	2	0	1	0	0
Hráč č. 21	Hájští Kohouti (6.)	červená	4	0	2	5	0	11
Hráč č. 19	SK Černovice (3.)	červená	0	2	0	1	0	-1
Hráč č. 18	SK Černovice (3.)	červená	0	4	3	5	0	4

Pro lepší orientaci jsou účastníci z modré a červené skupiny zvýrazněni barevně. Za názvem týmu je také uvedeno jejich konečné pořadí ve skupině v turnaji.

5.1.3 Srovnání výsledků IST a IXA

Finálním výsledkem ukazující nám poměr mezi individuálními dovednostmi a týmovým výkonem je tabulka, kde jsem vyjádřil absolutní bodové hodnoty indexu aktivity (IXA) a individuálních dovednostních testů (IST).

Tabulka 3. Porovnání výsledků pozorování indexu aktivity (IXA) a individuálních dovednostních testů (IST).

Hráč č.	Team (celkové pořadí)	Skupina	IXA	IST
Hráč č. 3	Fés Győr (3.)	modrá	11	160
Hráč č. 12	SK Duha Zlín (1.)	modrá	3	160
Hráč č. 1	Hescon Trenčín (2.)	modrá	2	160
Hráč č. 17	SK Medvědi Ostrava (4.)	modrá	-2	160
Hráč č. 16	SK Medvědi Ostrava (4.)	modrá	4	170
Hráč č. 6	Csalogány Diákspport Budapest (2.)	červená	6	155
Hráč č. 7	SK Chmel Tuchořice (5.)	červená	15	155
Hráč č. 10	SK Kopretina Kopřivnice (1.)	červená	0	160
Hráč č. 21	Hájští Kohouti (6.)	červená	11	160
Hráč č. 19	SK Černovice (3.)	červená	-1	125
Hráč č. 18	SK Černovice (3.)	červená	4	165

Pro lepší orientaci jsou účastníci z modré a červené skupiny zvýrazněni barevně. Za názvem týmu je také uvedeno jejich konečné pořadí ve skupině v turnaji.

V této bakalářské práci jsem pro reprodukci výsledků zvolil srovnání jedenácti měřených a pozorovaných participantů. Všichni hráči (účastníci Zlínského poháru ve sjednocené kopané) jsou z různých týmů a široké věkové kategorie. Ve zkoumané skupině mám pět hráčů modré skupiny a šest hráčů skupiny červené. Cennější je tato kazuistika o to, že zde mám i tři zahraniční hráče (2 hráči Maďarsko, 1 hráč Slovensko) zbylých osm jsou z českých týmů.

Výsledky IST:

Jako první participantů podstoupili měření individuálních dovednostních testů (IST), kde je krásně viditelný výkonnostní rozdíl mezi hráči modré a červené skupiny. Zde hráči modré skupiny dosahovali bodové hranice 160 a 170 bodů z maximálních 170 možných. Naproti tomu hráči z červené skupiny dosahovali bodů v rozmezí 125-165, tudíž nikdo z nich nedosáhl maxima. Důležité podotknout, že pro objektivnost a pravdivost měření je všech jedenáct participantů z družstev umístěných napříč stupni vítězů. A to v modré skupině od 1. do 4. místa, v červené pak od 1. do 6. (viz. Tabulka pozorování indexu aktivity (IXA) a individuálních dovednostních testů (IST).

Pozorování IXA:

Následující pozorování taktéž absolvovalo všech jedenáct participantů v průběhu zápasů základních skupin, semifinálových a finálových utkáních. Zde už hráči obou skupin zdaleka nepotvrdili výsledky naměřené při IST. Modrá skupina 3,6 a červená 5,8. Přestože všichni hráči z modré skupiny dosáhli vysokého bodového hodnocení při IST, v týmovém výkonu se dostali i do záporných hodnot nebo jen nízký index aktivity. Průměrný index aktivity hráčů z modré skupiny je proto „jen“ 3,6. Naproti tomu hráči z červené skupiny, kteří nedosáhli příliš vysokých bodů při měření IST byli schopni při hře podat výborný výkon a dosáhnout tak indexu aktivity od -1 až do 15ti. S tím že celkový průměr indexu aktivity všech hráčů červené skupiny byl 5,8.

6 DISKUSE

Obecně lze tedy potvrdit tvrzení, že součet individuálních dovedností není roven týmovému výkonu. Je zřejmé, že hráči modré skupiny podávající výborné výkony v IST je zdaleka nepotvrdili ve hře, kde nám z pozorování vyplynulo, že se špatně orientují na hřišti, jsou nedůrazní při hře a často ztrácí míč nebo nejsou schopni ho získat. Toto tvrzení nám potvrdili i hráči červené skupiny, kteří sice nedosahovali vysokých bodových hodnot v IST, ale při hře se dokázali prosadit, správně se zorientovat a hlavně byli důrazní, tudíž dokázali získat míč, přihrát či vystřelit na bránu.

Z tohoto důvodu bych pro další šetření určitě volil spíše druhou úroveň IST, která je těžší a byla by tak lepším ukazatelem individuálních dovedností hráče. Z důvodů časové náročnosti a lehčí úrovně byla realizována pouze první úroveň IST, ve které jsme získali výsledky nízké bodové divergence. V nejlepším případě by pak byla vhodná realizace obou úrovní IST.

Jak vyplývá z této pilotní studie je pro pozorování velmi důležité zda je hráč právě ve vítězném nebo prohrávajícím týmu. Jak je známo je u mentálně postižených sportovců velmi důležitá motivace a to především převládající motivace výkonnostní. Tudíž je-li hráč ve vítězném týmu, daří se mu a je úspěšný, přirozeně jeho aktivita ve hře je vysoká. Na druhou stranu, je-li hráč v prohrávajícím týmu, je nedůrazný, stojí na místě, neorientuje se ve hře a ztrácí chuť (motivaci) ke hře. Můžeme říci, že v tomto případě platí přímá úměra výkonu a úspěchu.

V této bakalářské práci jsem provedl měření IST a pozorování IXA, kde jsem na základě výsledků zjistil, že dosahované výsledky v individuálních dovednostních testech se dají použít pro rozřazování „divisioning“ týmů do finálových skupin.

Na druhé straně se také potvrdilo nepsané pravidlo, že součet individuálních výkonů není roven týmovému výkonu, což nám také potvrdil index aktivity IXA. I přes výjimky, které toto pravidlo jen potvrzují, mohu říci, že to platí. Jinak řečeno, hráči, kteří jsou schopni podat velmi dobrý výkon v individuálních testech mohou při týmové kooperaci, celkovém týmovém výkonu „vyhořet“ a naopak. I přesto však rozřazení do finálových skupin odpovídá výkonům podaným v IST. Dále zde chybělo hodnocení všech hráčů včetně partnerů, kteří do hry ve smyslu „čtení hry“, anticipace a vytváření kooperačních situací se sportovci významně vstupují.

Zjistil jsem, že do značné míry výsledek indexu aktivity IXA, nebo-li výkon ve hře, ovlivňuje motivace hráčů, která je úzce spjata s aktuálním výsledkem zápasu či výkonu daného sportovce. V neposlední řadě má vliv na výkon a motivaci daného hráče i trenér, který jeho psychiku ovlivňuje tím, že ho do hry staví či nikoliv. To vše se potom odráží na maximálním úsilí hráče podaném při hře.

Pevně věřím v to, že výsledky této práce budou použitelné do praxe, zejména pak pro přesné a spravedlivé rozřazení týmů do finálových skupin v duchu „Fair play“.

7 ZÁVĚRY

Na základě měření, pozorování a získaných výsledků odpovídám na položené výzkumné otázky.

1. Při měření první úrovně IST všech 22 participantů dosahovalo bodů v bodové škále 125 - 170, kde 170 bodů bylo stanovené maximum. Vyšších bodových hodnot dosahovali hráči modré skupiny, jejichž průměrný bodový zisk byl 160,45 bodu. Značně nižšího bodového zisku dosáhli hráči červené skupiny, jejichž průměrný zisk byl 150 bodů. Za největší „kámen úrazu“ první úrovně IST považuji střelbu, kde došlo ke značné bodové ztrátě v obou měřených skupinách.
2. Bodová hranice při pozorování indexu aktivity (IXA) se pohybovala od -2 do +15. Zde hráči modré skupiny dosáhli průměrného bodového zisku 3,6 a hráči červené skupiny 5,8 bodu.
3. Budeme-li brát v potaz pouze výsledky IST, pak rozdělení týmů do finálových skupin zcela odpovídá realitě. Proto také můžeme tyto hodnoty brát jako stěžejní ukazatel při „divisioningu“.
4. Naproti tomu výsledky pozorování IXA jsou už rozporuplnější pro rozřazování do finálových skupin a tudíž tomuto rozdělení ani neodpovídají. Na druhou stranu nám potvrzují, že individuální výkon je značně odlišný od týmové kooperace a součet individuálních výkonů nám tak nezaručuje celkový týmový úspěch. Vztah přímé úměrnosti, až na pár výjimek, proto u IST a IXA můžeme vyloučit.
5. Problémem maximálního úsilí u hráčů při hře není ani tak v tom jestli hrají rozřazovací zápasy, zápasy základních skupin nebo finálové boje, ale zda jejich tým právě vyhrává či prohrává nebo zda se jim v daném zápase daří. Zde sehrává velkou roli právě motivace, která je u sportovců s mentálním postižením zejména výkonová. Tudíž daří se mi (hrají, jsem aktivní, bojuji, orientuji se na hřišti, atd.), nedaří se mi (jsem v útlumu, nedůrazný, stojím na místě, atd.). Dalším „problémem“ maximálního úsilí je i fakt, že „slabší“ hráče trenér při finálových nebo důležitých zápasech tolik neobsazuje a tím i klesá jejich produktivita.

Přínosy práce pro teorii a praxi:

Potvrdilo se nám, že podkladem pro tzv. „divisioning“ musí být individuální dovedností testy IST, ovšem až druhé úrovně, protože u první úrovně jsou jen malé bodové divergence. A zároveň nám IST poslouží jako podklad pro kontrolu pravidla maximálního úsilí.

Z hlediska praxe je však zapotřebí:

- zpracovat manuál pro měření IST v podmínkách ČHSO (2. úroveň) - včetně organizace
- zpracovat manuál pro pozorování a škálování – IXA, včetně organizace
- do ČHSO zařadit testy individuálních dovedností (IST) při turnajích národní úrovně, včetně medailového vyhodnocení jednotlivců, což pravidla SOI umožňují.

Limity práce:

Vzhledem k tomu, že tato práce je pilotní studie, tak se mnoho problémů řešilo „za pochodu“, které budou v dalším šetření eliminovány. V každém případě by bylo potřeba více posuzovatelů, dohlížení na správný průběh testování a prodloužení délky trvání turnaje z důvodu časové náročnosti IST.

8 SOUHRN

Hlavním problémem této bakalářské práce bylo, zda se testy individuálních dovedností (IST) dají použít jako stěžejní ukazatel pro rozřazování týmů do finálových skupin tzv. „divisioningu“ ve sjednocené kopané o pěti hráčích v programu Speciálních olympiád pro mentálně postižené sportovce. Dále pak pomocí pozorování aktivity hráče ve hře (IXA) zjistit, zda je schopen výkon v IST potvrdit ve hře a zda podal své maximální úsilí.

Cílem práce tedy bylo zjištění vztahu mezi výsledky v IST a aktivitou (podílem) na týmovém výkonu (IXA) neboli individuálním výkonem hráčů s mentálním postižením ve sjednoceném fotbale Speciálních olympiád.

Zvolenými metodami bylo měření IST dle pravidel sjednocené kopané v SOI a pozorování IXA. Z důvodu časové náročnosti byla realizována první úroveň IST, které se zúčastnilo celkem 22 náhodně vybraných participantů. Na základě rozdílných výsledků IST pak bylo vybráno 11 participantů z červené i modré skupiny pro pozorování aktivity ve hře.

Ve výsledcích se ukázalo, že hráči modré skupiny dosahovali bodových hodnot v IST od 155 do 170 bodů, kde 170 bylo maximum. A dosáhli tak bodového průměru 160,45 bodu. Hráči červené skupiny dosahovali bodových hodnot od 125 do 165 bodů ze 170 možných bodů. Tudíž jejich průměr byl 150 bodů. Při pozorování aktivity ve hře (IXA) hráči obou skupin získali body od -2 do +15. Přičemž lepšího bodového průměru 5,8 bodu dosáhli hráči červené skupiny a hráči modré skupiny průměru 3,6 bodu.

Závěrem můžeme potvrdit, že výsledky testů individuálních dovedností (IST) mohou a musí být stěžejním ukazatelem pro rozřazování týmů do finálových skupin tzv. „divisioning“. Na druhé straně jako ukazatel pro rozřazování nemůžeme brát výsledky pozorování aktivity ve hře (IXA), které jsou do značné míry odlišné a nepotvrzují výsledky IST zejména z důvodu mnoha vnějších faktorů ovlivňujících daného hráče jako je motivace, maximální úsilí, herní kooperace, trenér, taktika hry a jeho celkové psychické rozpoložení. I přesto by měla být podrobněji sledována např. kooperace mezi sportovci a partnery ve hře.

9 SUMMARY

The main issue of this thesis was whether individual skills test (IST) can be used as a key indicator for division of teams into the final groups (divisioning) in unified football with five players in the Special Olympics for mentally disabled Athletes. Furthermore, to indicate by observing the activities of players during the game (IXA) whether they are able to reach the same result in the game as they did reach in IST and if they can show their best effort.

Aim of this work was to find an association between the results of IST and the participation in a team performance (IXA), i. e. individual performance of players with intellectual disabilities, in Special Olympics Unified Football.

Chosen methods were the measurement IST according to the rules of Unified Football in SOI and the observation IXA. Because of the time demands, only the first level of IST was realized and was attended by 22 randomly selected participants. Based on different outcomes of IST, 11 participants were selected from the red group and from the blue group for an observation of activity during the game.

Results showed that in the IST players from the blue group reached point values from 155 to 170 points, where 170 was maximum. So they reached a point average of 160.45 points. Players from the red group reached point values from 125 to 165 points out of 170 possible points and their average was 150 points. During the observation (IXA) players from both groups received points from -2 to +15. Players from the red team reached better point average 5.8 points, within players from the blue group achieved average of 3.6 points.

In conclusion, we can confirm that results of individual skills test (IST) can and must be a key indicator for division of teams into the final groups. On the other hand, results of the observation of activity during the game (IXA) can't be taken as an indicator for division. They are largely different and don't confirm the results of IST, mainly because of many external factors which affect players, such as motivation, maximum effort, cooperation, coach, game tactic and players' overall state of mind. It should however be further investigated as cooperation between athletes and partners in the game.

10 REFERENČNÍ SEZNAM

- Auxter, D., Pyfer, J., & Huettig, C. (2005). *Principles and methods of adapted physical education and recreation*. New York: The McGraw- Hill companies.
- Bauer, G. (1999). *Hrajeme fotbal*. České Budějovice: KOPP.
- Edelsberger, L. a kol. (2000). *Defektologický slovník*. Praha: HaH.
- Holušová, M. (2008). *Cooperation in Unified Football*, Nepublikovaná postupová práce. Olomouc: Fakulta tělesné kultury, Univerzita Palackého.
- Hrabal, V., Man, F., & Pavelková, I. (1989). *Psychologické otázky motivace ve škole*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství.
- Janků, K. (2010). *Využívání metody snoezelen u osob s mentálním postižením*. Ostrava: Pedagogická fakulta.
- Kollath, E. (2006). *Fotbal, technika a taktika*. Praha: Grada Publishing.
- Langer, S. (1996). *Mentální retardace: etiologie, diagnostika, profesiografie, výchova*. Hradec Králové: Kotva.
- Macho, M. (1996). *Fotbal, vášeň 20. století*. Praha: Brána.
- Osladilová, D. (1974). *Vybrané kapitoly z pedagogické psychologie*. Olomouc: Univerzita Palackého
- Pipeková, J. (2006). *Osoby s mentálním postižením ve světle současných edukativních trendů*. Brno: Paido.
- Roswal, G. M. et al. (2007). *Special Olympics Europe-Eurasia University Curriculum*. Special Olympics International. [CD]
- Rubištejnová, S. J. (1973). *Psychologie mentálně zaostalého žáka*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství.
- Říčan, P., & Krejčířová, D. a kol. (2006). *Dětská klinická psychologie*. Praha: Grada Publishing.

- Saňák, J. (2002). *Ověření individuálních fotbalových dovedností hráčů s mentálním postižením a intaktních fotbalistů*, Bakalářská práce. Olomouc: Fakulta tělesné kultury, Univerzita Palackého.
- Schoot, d. V., Geist, P., & Bauer, A. (1990). Lern- und gestige Behinderungen. In: Sovák, M. (1972). *Nárys speciální pedagogiky*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství.
- Svoboda, B., & Vaněk, M. (1986). *Psychologie sportovních her*. Praha: Olympia.
- Ševčíková, K. (2014). *Výsledky programu „Zdravý atlet“ u sportovců s mentálním postižením Speciálních olympiád v běžeckém lyžování*. Nepublikovaná bakalářská práce. Olomouc: Fakulta tělesné kultury, Univerzita Palackého.
- Švarcová, I. (2003). *Mentální retardace: vzdělávání, výchova, sociální péče*. Praha: Portál.
- Švarcová, I. (2006). *Mentální retardace: vzdělávání, výchova, sociální péče*. Praha: Portál.
- Taggart, L., & Cousins, W. (2014). *Health promotion for people with intellectual and developmental disabilities*. New York: McGraw- Hill education.
- Tilinger, P., & Lejčarová, A. a kol. (2012). *Sport osob s intelektovým postižením*. Pp. 43. Praha: Karolinum.
- Vančová, A. (2005). *Základy pedagogiky mentálně postihnutých*. Bratislava: Sapientia.
- Valenta, M., Müller, O. (2009). *Psychopedie*. Praha: Parta.
- Válková, H. (1999). *Sjednocené sportovní hry- šance pro sportovce s mentálním postižením*. Plzeň: ZČU.
- Válková, H. (2012). Sport osob s mentálním postižením, kap. 4. In Z. Janečka et al. (Ed.) *Vybrané kapitoly ze sportu osob se zdravotním postižením*. Olomouc: Univerzita Palackého.
- Zvolský, P. a kol. (2005). *Speciální psychiatrie*. Praha: Karolinum.

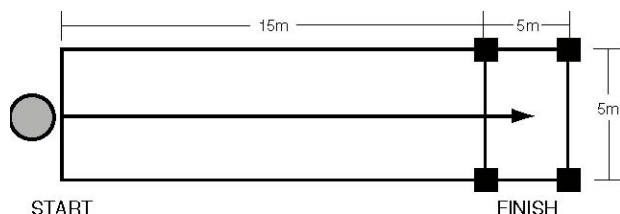
Retrieved 27.3.2014 from the World Wide Web: <http://www.specialolympics.org>

Retrieved 1.4.2014 from the World Wide Web: <http://www.specialolympics.org>

11 PŘÍLOHY

Příloha 1. Individuální soutěžní dovednosti (1. úroveň IST)

Test číslo 1: Vedení míče

Obrázek 1. Vedení míče

Vybavení: Míč o velikosti 4 nebo 5, křída nebo páska, 4 větší kužely pro označení cílové zóny.

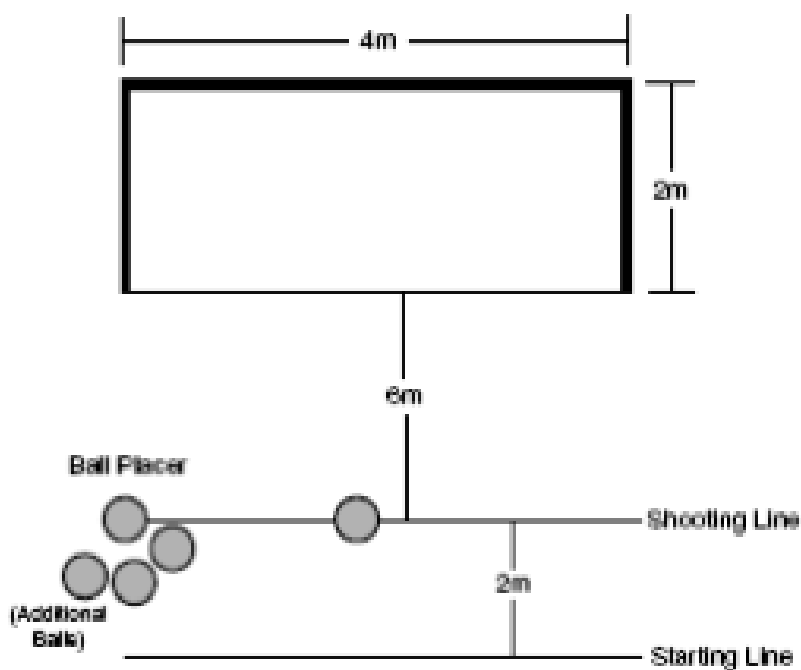
Provedení: Hráč vede míč od startovní čáry do cílové zóny po vyznačené dráze. V cílové zóně musí hráč zastavit a tím test končí. Jestliže hráč nezastaví v cílové zóně, musí se do ní vrátit, teprve pak je zastaven čas.

Bodování: Čas měřený v sekundách je přepočítán na body. Za každé překročení vyznačené dráhy míčem se odečítá 5 bodů.

Čas vedení (s)	Body
5-10	60
11-15	55
16-20	50
21-25	45
26-30	40
31-35	35
36-40	30
41-45	25
46-50	20
51-55	15
55 a více	10

Tabulka 4. Převod času (s) na body

Test číslo 2: Střelba

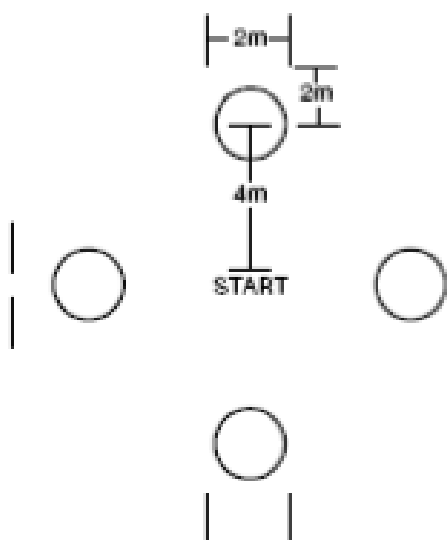
Obrázek 2. Střelba

Vybavení: Velikost míče 4 nebo 5, páska nebo křída, branka se sítí 4x2 metry.

Provedení: Hráč začíná na startovní čáře, dostává míč na čáře vzdálené 6 metrů od brány, kde střílí. Hráč se může míče dotknout pouze jednou. Po střele se hned vrací na startovní čáru a pokus se opakuje. Po střelbě posledního míče test končí. Vše musí stihnout do celkového času dvou minut.

Bodování: za každý úspěšný pokus 10 bodů.

Test číslo 3: Přihrávka

Obrázek 3. Přihrávka

Vybavení: 4 míče velikosti 4 nebo 5, vyznačená startovní pozice, 2 metry široká brána vyznačená kužely postavená 2 metry před míčem.

Provedení: Hráč začíná na startovní pozici, běží k libovolnému míči a střílí do vyznačené brány, vrací se na startovní pozici a pokus opakuje. Hráč může kopnout do míče pouze jednou. Po odkopnutí posledního míče se zastavuje čas.

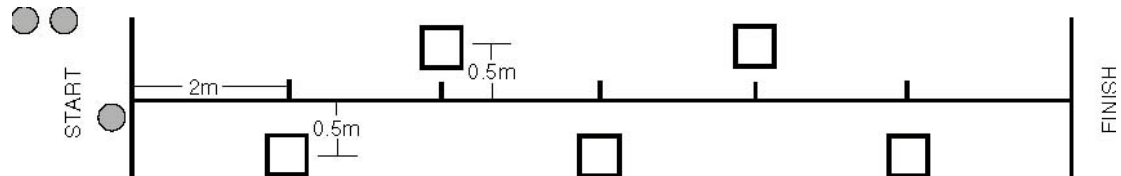
Bodování: počítá se celkový čas od startu hráče po odkopnutí posledního míče. Čas je převeden na body a hráč může získat bonusových 5 bodů za každý míč, který projde skrz vyznačenou bránu.

Tabulka 5. Převod času (s) na body

Čas vedení (s)	11-15	16-20	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45	46-50	51-55	55 a více
Body	50	45	40	35	30	25	20	15	10	5

Týmové dovednosti (2. úroveň IST)

Test číslo 4: Vedení míče

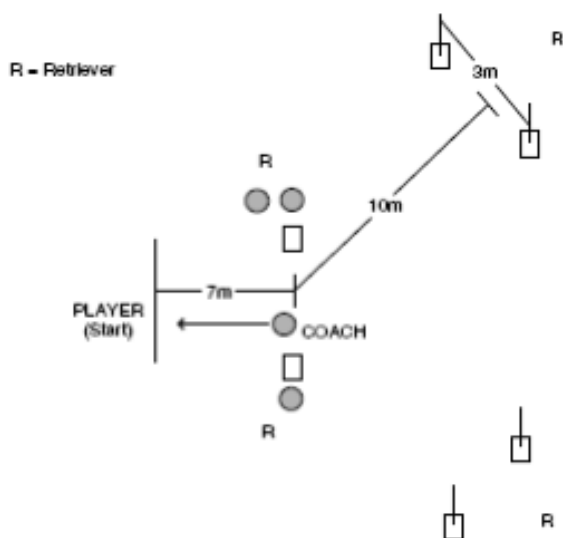
Obrázek 4. Vedení míče

Vybavení: 12 metrů slalomový běh, 5 kuželů vzdálených 2 metry od sebe a 0.5 metru od středové čáry. 3-5 míčů na startovní čáře.

Provedení: Hráč probíhá s míčem slalom až do koncové zóny, tam míč zastaví a běží zpět na startovní pozici, kde si bere další míč a pokus opakuje po dobu 1 minuty.

Bodování: Hráč získává 5 bodů za každou oběhnutou kuželku, poražené kuželky se nepočítají.

Test číslo 5: Přihrávka

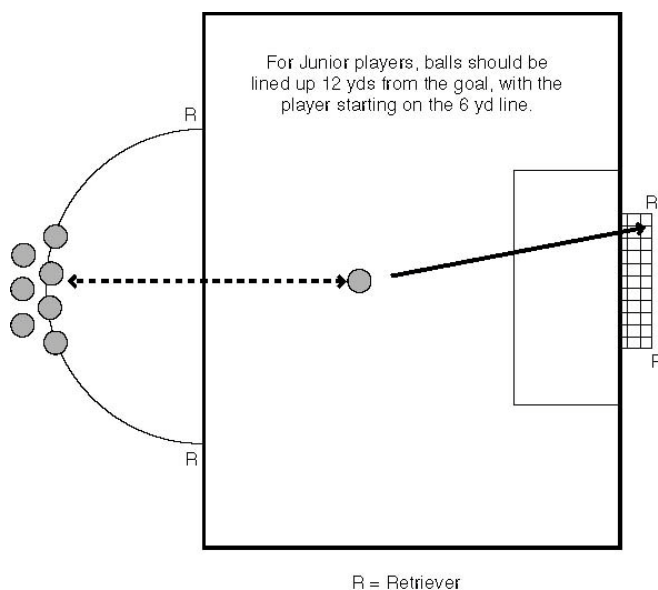
Obrázek 5. Přihrávka

Vybavení: 2 kuželky vzdálené 5 metrů od sebe a vzdálené 7 metrů od startovací pozice. 2x2 kuželky (3 metry široké) umístěné vpravo a vlevo 10 metrů od přihrávající linie. 5-8 míčů.

Provedení: Trenér přihrává míč hráči na startovní čáře, ten ho vede mezi dvě kuželky vzdálené 7 metrů od startovní pozice a tam přihrává (střílí) do jedné z met pravá nebo levá, jak mu určí trenér. Po Odkopnutí míče se hráč vrací zpět na startovní čáru a pokus se opakuje po dobu 1 minuty.

Bodování: Hráč získává 10 bodů za každou vstřelenou branku.

Test číslo 6: Střelba

Obrázek 6. Střelba

Vybavení: Pokutové území vyznačené pro velkou kopanou (11ti hráčů) s brankou. 4-8 míčů umístěných na oblouku pokutového území.

Provedení: Hráč vyběhá a vede míč až ke značce pokutového kopu, kde střílí z jakékoliv pozice. Po střelbě se vrací zpět na startovní pozici a pokus se opakuje po dobu 1 minuty.

Bodování: Hráč získává 10 bodů za každou střelu, která doletí do brány vzduchem, 5 bodů za každou úspěšnou střelu po zemi.

Příloha 2. Tabulka výsledků Individuálních dovednostních testů (IST)- časy + pokusy

Hráč č.	Team	Skupina	Vedení míče (s)		Střelba		Přihrávka	
Hráč č.1	Hescon Trenčín	modrá	4.09	4.65	11.75	3	3	4
Hráč č. 2	Hescon Trenčín	modrá	4.01	4.93	21.20	4	5	4
Hráč č. 3	Fés Győr	modrá	4.03	4.05	15.15	3	4	4
Hráč č. 4	Fés Győr	modrá	4.45	3.39	10.01	4	4	3
Hráč č. 5	Csalogány Diáksport Budapest	červená	8.25	5.97	14.60	3	10	3
Hráč č. 6	Csalogány Diáksport Budapest	červená	8.03	4.17	14.28	3	8	3
Hráč č. 7	SK Chmel Tuchořice	červená	4.36	3.86	12.33	3	8	3
Hráč č. 8	SK Chmel Tuchořice	červená	8.67	9.23	18.01	1	16	4
Hráč č. 9	SK Chmel Tuchořice	červená	5.21	4.20	13.16	1	9	1
Hráč č. 10	SK Kopřetina Kopřivnice	červená	8.74	8.61	12.83	3	9	4
Hráč č. 11	SK Duha Zlín	modrá	6.17	5.71	16.10	3	6	4
Hráč č. 12	SK Duha Zlín	modrá	4.45	4.95	12.72	3	3	4
Hráč č. 13	SK Duha Zlín	modrá	3.82	3.60	19.26	3	7	2
Hráč č. 14	SK Duha Zlín	modrá	5.97	7.57	17.28	3	11	3
Hráč č. 15	SK Duha Zlín	modrá	8.51	7.49	18.40	3	12	3
Hráč č. 16	SK Medvědi Ostrava	modrá	3.85	3.79	18.95	4	5	4
Hráč č. 17	SK Medvědi Ostrava	modrá	5.62	4.71	13.61	3	6	4
Hráč č. 18	SK Černovice	červená	3.89	4.36	8.58	4	4	3
Hráč č. 19	SK Černovice	červená	6.17	7.86	14.63	0	8	3
Hráč č. 20	SK Černovice	červená	5.29	8.19	10.95	2	4	4
Hráč č. 21	Hájští Kohouti	červená	4.32	4.09	19.01	4	7	3
Hráč č. 22	Hájští Kohouti	červená	3.77	5.27	17.37	3	5	4

Příloha 3. Tabulka výsledků individuálních dovednostních testů (IST) + body celkem

Hráč č.	Team	Skupina	Vedení míče (s)		Střelba		Přihrávka		Body celkem
					s	branek	s	branek	
Hráč č.1	Hescon Trenčín	modrá	4.09	4.65	11.75	3	3	4	160
Hráč č. 2	Hescon Trenčín	modrá	4.01	4.93	21.20	4	5	4	170
Hráč č. 3	Fés Gyor	modrá	4.03	4.05	15.15	3	4	4	160
Hráč č. 4	Fés Gyor	modrá	4.45	3.39	10.01	4	4	3	165
Hráč č. 5	Csalogány Diáksport Budapest	červená	8.25	5.97	14.60	3	10	3	155
Hráč č. 6	Csalogány Diáksport Budapest	červená	8.03	4.17	14.28	3	8	3	155
Hráč č. 7	SK Chmel Tuchořice	červená	4.36	3.86	12.33	3	8	3	155
Hráč č. 8	SK Chmel Tuchořice	červená	8.67	9.23	18.01	1	16	4	135
Hráč č. 9	SK Chmel Tuchořice	červená	5.21	4.20	13.16	1	9	1	125
Hráč č. 10	SK Kopretina Kopřivnice	červená	8.74	8.61	12.83	3	9	4	160
Hráč č. 11	SK Duha Zlín	modrá	6.17	5.71	16.10	3	6	4	160
Hráč č. 12	SK Duha Zlín	modrá	4.45	4.95	12.72	3	3	4	160
Hráč č. 13	SK Duha Zlín	modrá	3.82	3.60	19.26	3	7	2	150
Hráč č. 14	SK Duha Zlín	modrá	5.97	7.57	17.28	3	11	3	155
Hráč č. 15	SK Duha Zlín	modrá	8.51	7.49	18.40	3	12	3	155
Hráč č. 16	SK Medvědi Ostrava	modrá	3.85	3.79	18.95	4	5	4	170
Hráč č. 17	SK Medvědi Ostrava	modrá	5.62	4.71	13.61	3	6	4	160
Hráč č. 18	SK Černovice	červená	3.89	4.36	8.58	4	4	3	165
Hráč č. 19	SK Černovice	červená	6.17	7.86	14.63	0	8	3	125
Hráč č. 20	SK Černovice	červená	5.29	8.19	10.95	2	4	4	150
Hráč č. 21	Hájští Kohouti	červená	4.32	4.09	19.01	4	7	3	165
Hráč č. 22	Hájští Kohouti	červená	3.77	5.27	17.37	3	5	4	160

Příloha 4. Tabulka výsledků pozorování aktivity v poli (IXA)

Hráč č.	Team	Skupina	Vedení míče (+)	Ztráta míče (-)	Střela (+)	Přihrávka (+)	Branka (gól) (+)
Hráč č. 3	Fés Győr	modrá	3	0	5	3	0
Hráč č. 12	SK Duha Zlín	modrá	1	1	1	2	0
Hráč č. 1	Hescon Trenčín	modrá	1	5	1	5	0
Hráč č. 17	SK Medvědi Ostrava	modrá	2	6	0	2	0
Hráč č. 16	SK Medvědi Ostrava	modrá	3	2	2	1	0
Hráč č. 6	Csalogány Diáksport Budapest	červená	2	4	4	2	2
Hráč č. 7	SK Chmel Tuchořice	červená	2	5	0	10	0
Hráč č. 10	SK Kopretina Kopřivnice	červená	1	2	0	1	0
Hráč č. 21	Hájští Kohouti	červená	4	0	2	5	0
Hráč č. 19	SK Černovice	červená	0	2	0	1	0
Hráč č. 18	SK Černovice	červená	0	4	3	5	0

Příloha 5. Tabulka výsledků pozorování aktivity v poli (IXA) + body celkem

Hráč č.	Team (celk. pořadí)	Skupina	Vedení míče (+)	Ztráta míče (-)	Střela (+)	Přihrávka (+)	Branka (gól) (+)	Body celkem
Hráč č. 3	Fés Győr (3.)	modrá	3	0	5	3	0	11
Hráč č. 12	SK Duha Zlín (1.)	modrá	1	1	1	2	0	3
Hráč č. 1	Hescon Trenčín (2.)	modrá	1	5	1	5	0	2
Hráč č. 17	SK Medvědi Ostrava (4.)	modrá	2	6	0	2	0	-2
Hráč č. 16	SK Medvědi Ostrava (4.)	modrá	3	2	2	1	0	4
Hráč č. 6	Csalogány Diáksport Budapest (2.)	červená	2	4	4	2	2	6
Hráč č. 7	SK Chmel Tuchořice (5.)	červená	2	5	0	10	0	15
Hráč č. 10	SK Kopretina Kopřivnice (1.)	červená	1	2	0	1	0	0
Hráč č. 21	Hájští Kohouti (6.)	červená	4	0	2	5	0	11
Hráč č. 19	SK Černovice (3.)	červená	0	2	0	1	0	-1
Hráč č. 18	SK Černovice (3.)	červená	0	4	3	5	0	4

Příloha 6. Tabulka pro záznam pozorování aktivity v poli (IXA)- vzor

Hráč č.	Team	Skupina	Vedení míče (+)	Ztráta míče (-)	Střela (+)	Přihrávka (+)	Branka (gól) (+)

Příloha 7. Tabulka pro záznam IST- vzor

Kód	Vedení	Střelba	Příhrávka
Jméno	s	s branek	branek
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			